

Diecéze plzeňská

Podněty k denní tiché chvíli pro postní dobu a velikonoční oktáv 2025

jsem ta cesta (Jan 14,6)

Motto plzeňské diecéze pro rok 2025

Obsah

Pozvání na cestu	2
Úvodní týden postní: CESTA SRDCE	3
První týden postní: CESTA OBNOVY	4
Druhý týden postní: CESTA PROMĚNY.....	5
Třetí týden postní: CESTA OČISTY.....	6
Čtvrtý týden postní: CESTA NÁVRATU.....	8
Pátý týden postní: CESTA MILOSRDENSTVÍ.....	9
Svatý týden: CESTA SPRAVEDLNOSTI.....	11
Velikonoční triduum: CESTA ŽIVOTA	12
Velikonoční oktáv: CESTA NADĚJE	14

Pozvání na cestu

V pastýřském listu k mottu tohoto roku jsme o Kristu, který o sobě říká: „Já jsem ta cesta“, slyšeli: „Jen v NĚM – v jeho blízkosti, skrze NĚHO a s jeho pomocí – je možné nalézt cestu do Božího království.“ A biskup Tomáš k tomu dodává: „Jestliže chceme při slavení diecézní synody hledat, kudy dál podle Božího návodu, pak je zcela zásadní, abychom doprostřed postavili Krista. S ním se musíme každý jednotlivě i jako celé naše společenství setkat a trvale ho zvat do svého života.“

Postní doba je časem ztišení, obrácení, změny smýšlení. Je to příležitost, jak prohloubit svůj vztah s tímto Kristem – Cestou. O Velikonocích a velikonočním oktávu pak můžeme slavit „plnost času“, kdy Ježíš došel k cíli své pozemské cesty a svým vzkříšením nám na své cestě dává podíl.

Denní tiché chvíle, ke kterým tento sešitek zve, se tak mohou stát cestou připravující naše srdce ke společnému [synodnímu hledání](#), jak uprostřed reality naší diecéze žít Kristův život otevřený všem.

Lectio divina: Jedním ze způsobů, jak se s tímto Kristem – Cestou setkávat, je rozjímavá četba evangelia. A jednou z osvědčených pomůcek k této četbě je „denní tichá chvíle“, při které si (v duchu „lectio divina“) uděláme chvilku čas na **přečtení** krátkého úryvku z Písma, **rozjímání** o něm ve světle nějakého podnětu k reflexi, osobní reakci na to, co nás při tomto rozjímání oslovilo v **modlitbě**, a tiché **spočinutí** v Kristově proměňující přítomnosti.

Použité prameny: V tomto sešitku nabídnuté texty, reflexe a modlitby jsou spojené s evangelijními texty *postní doby*, *velikonočního tridua* a *velikonočního oktávu*. Témata prvních tří týdnů postních jsou členěna podle dokumentu naší diecézní synody *Inspirace pro tvorbu sdílené vize* (viz synoda.bip.cz/vize) a související reflexe čerpají ze závěrečného dokumentu synody o synodalitě *Za církev synodální: společenství, spoluúčast, poslání* (zkratka SoS; viz synoda.bip.cz/SoS). Témata pro velikonoční oktáv jsou pak daná úvodem pěti kapitol tohoto dokumentu.

Použití a členění: Přesto, že jsou biblické texty *částečně sladěné s liturgickými texty* postní doby a velikonočního oktávu, je možné tyto podněty použít i v jakoukoli jinou dobu, případně si je rozdělit na *čtyři celky*, které na sebe volně navazují, ale mohou být rozjímány i samostatně (první až třetí postní týden / čtvrtý až šestý postní týden / velikonoční triduum / velikonoční oktáv). Je také možné se domluvit *ve společenství*, ve farnosti, či nějaké další skupině a každý týden se setkat ke sdílení toho, co nás z našich osobně prožitých denních tichých chvil oslovilo, a společně se pak modlit.

Synodní tým
synoda.bip.cz/tym

Úvodní týden postní: CESTA SRDCE

Úvodní dny postní doby nám nabízejí rozjímání o základních předpokladech misijního poslání diecéze, bez kterých by jakékoli misijní aktivity či projekty nemohly přinášet dlouhodobé ovoce a které jsou zároveň nejhlubšími „misijními nástroji“ (srov. [Vize: Já jsem ta cesta](#)).

Popeleční středa: Diecéze vytvářející prostor k obrácení srdce

Evangelium: Mt 6,1-6.16-18 Proměna srdce ve skrytosti

Reflexe: „Synodální spiritualita pramení z působení Ducha svatého a vyžaduje naslouchání Božímu slovu, kontemplaci, ztišení a konverzi srdce.“ (SoS 43) Jaké oblasti mého života potřebují hlubší proměnu? Kde mě Bůh volá k upřímnosti a opravdové vnitřní proměně?

Modlitba: Dobrý Bože, pomoz mi, abych v této postní době hledal(a) Tvou přítomnost s otevřeným srdcem. Dej mi sílu ke skutečné proměně, abych nebyl(a) jen vnějškově zbožný(á), ale abych nechal(a) tvým evangeliem proměňovat své srdce – myšlení, slova, skutky i vztahy.

Čtvrtek: Diecéze kráčející společně po cestě Kristově

Evangelium: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (Jan 14,6) „Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8,12)

Reflexe: „Krok za krokem jsme pochopili, že v srdci Synody (...) je povolání k radosti a obnově církve v následování Pána, v nasazení se ve službě jeho poslání, v hledání způsobů, jak jí být věrnými v tomto povolání.“ (SoS 3) Jak osobně odpovídám na výzvu kráčet po cestě Kristově? Jak mohu ve svém životě s radostí naslouchat Bohu a druhým?

Modlitba: Ježíši, tys mi ukázal, že cesta k Otci vede skrze vztah s Tebou. Pomoz mi stále hlouběji vnímat tuto pravdu a učinit ji základem mého života i života mé diecéze.

Pátek: Diecéze žijící z hloubky života v Kristu

Evangelium: „Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmenu, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.“ (Jan 15,4) „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.“ (Jan 15,5)

Reflexe: „Modlitba, naslouchání Božímu slovu a kontemplace jsou klíčovými prvky synodální spirituality.“ (SoS 43) Jak hluboko jsem zakořeněn(a) v Kristu? Jak se mohu lépe propojit s Božím slovem a dovolit mu, aby mě vedlo v mém všedním dni? V mé službě? V mém rozhodování?

Modlitba: Pane Ježíši, naplňuj mě svým Duchem, abych zůstával(a) s Tebou a v Tobě. Uč mě prožívat Tvé slovo jako pramen mého života a misijního poslání naší diecéze.

Sobota: Diecéze rozvíjející respektující vztahy

Evangelium: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20) „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“ (Jan 13,34)

Reflexe: „Naším závazkem, podporovaným Duchem svatým, je zajistit, aby byla církev vnímána jako přívětivý domov, svátost setkání a spásy, škola společenství pro všechny Boží syny a dcery.“ (SoS 115) Jak a kde konkrétně mohu v nejbližší době přispět k rozvoji respektujících vztahů, aby se diecéze stávala „školou společenství“ a „přívětivým domovem“ pro všechny?

Modlitba: Dobrý Bože, pomoz mi přispívat k rozvoji společenství, ve kterém se budou lidé cítit přijati, kde budou moci zakoušet Tvou přítomnost a kde se budou učit opravdové lásce.

První týden postní: CESTA OBNOVY

První postní týden nám staví před oči misijní poslání naší diecéze, které vyrůstá ze vztahů v Kristu a projevuje se slavením Boží přítomnosti uprostřed lidí, hlásáním radostné zvěsti všem a službou nejpotřebnějším a celému stvoření a volá po hluboké vnitřní obnově (srov. [Vize: A 1 – A 3](#)).

První neděle postní: Diecéze čerpající z pramenů misie

Evangelium: Mk 1,12-15 Ježíš na poušti

Reflexe: „V místních církvích, počínaje malými církevními společenstvími a farnostmi, je nezbytné rozvíjet formační nabídky šířící a kultivující kulturu církevního rozlišování ve prospěch misie, zejména mezi osobami zaujímajícími zodpovědné pozice.“ (SoS 86) Kam se mohu v postní době stáhnout, abych v tichu kultivoval(a) svoji schopnost rozlišovat cesty k misii?

Modlitba: Otče, dej mi sílu odolat jako Ježíš pokušením a najít v tichu letošní postní pouště osvěžující pramen svého života, služby a schopnosti rozlišovat, kudy a kam mě posíláš být svědkem tvého Syna.

Pondělí: Diecéze žijící misijní poslání vyrůstající ze vztahů v Kristu

Evangelium: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15) „A učte je zachovávat všecko, co jsem vám přikázal.“ (Mt 28,20)

Reflexe: „Synodalita a misie jsou úzce propojeny: misie osvětluje synodalitu a synodalita vede k misii.“ (SoS 32) Jak ve svém životě uskutečňuji povolání ke zvěstování evangelia? Jak mohu podpořit druhé, aby se zapojili do společného poslání v komunitách, farnostech a diecézi?

Modlitba: Pane Ježíši, dej nám odvahu a sílu vydávat svědectví o Tobě ve společenství s druhými. Uč nás, jak přibližovat evangelium lidem v našich křesťanských komunitách i mimo ně.

Úterý: Diecéze pohostinně slavící Boží přítomnost uprostřed lidí

Evangelium: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo, které se za vás vydává.“ (Mt 26,26) „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.“ (Jan 6,54)

Reflexe: „Tím, že jsou všechny místní církve a celá církev bez rozdílu osob blízko všem, kážou a učí, křtí, slaví eucharistii a svátost smíření, odpovídají konkrétně na Pánův příkaz hlásat evangelium všem národům.“ (SoS 32) Které momenty při svátostné liturgii vnímám jako pramen pro misijní poslání diecéze a prostor reálné blízkosti a pohostinnosti vůči všem lidem?

Modlitba: Kriste, dej nám schopnost slavit liturgii tak, aby byla pohostinným místem pro setkání s Tebou, pramenem misijního nadšení všech účastníků a slavností misijního poslání ke všem.

Středa: Diecéze inspirativně hlásající radostnou zvěst všem

Evangelium: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy.“ (Mt 28,19) „Vy jste světlo světa. Nemůže být ukryto město ležící na hoře.“ (Mt 5,14)

Reflexe: „Jde o povolání pro všechny pokřtěné bez výjimky: „Celý Boží lid je subjektem zvěstování evangelia. Každý pokřtěný je do Božího lidu povolán proto, aby byl protagonistou misie, protože my všichni

jsme misijní učedníci." (SoS 4) Jakými konkrétními způsoby můžeme být v diecézi společně světlem pro druhé a inspirací k víře?

Modlitba: Ježíši, naplň nás horlivostí a odvahou svědčit o Tobě svým životem i slovem, abychom společně přinášeli Tvou radostnou zvěst všem lidem, které v diecézi potkáváme.

Čtvrtek: Diecéze obětavě sloužící chudým, společnosti i stvoření

Evangelium: „Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“ (Mt 25,40) „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mk 12,31)

Reflexe: „Církev je povolána být chudá s chudými... Má jim naslouchat a uznávat je za subjekty evangelizace, a stejně tak se společně učit rozpoznávat charismata přijatá od Ducha svatého.“ (SoS 19)

Jak můžeme svou vírou aktivně sloužit potřebným, čerpat z jejich charismat, projevovat solidaritu ve společnosti a zodpovědně pečovat o celé stvoření?

Modlitba: Kriste, dej nám srdce, které vnímá potřeby druhých, odvalu aktivně sloužit těm, kdo jsou v nouzi, vnímavost pro obdarování, které nám skrze ně přinášíš, a odvalu vidět Tě a sloužit Ti v celém živém i neživém stvoření.

Pátek / sobota: Rezerva

Vracím se v rozjímání k tomu, co mě v předchozích dnech nejvíce oslovilo, nebo použiji texty ze dne, kdy jsem se k denní tiché chvíli nedostal(a). Mohu také spočinout v tiché vnitřní modlitbě a nechat do Božího srdce proudit cokoli, co je v mém srdci právě živé...

Druhý týden postní: CESTA PROMĚNY

Druhý postní týden nám staví před oči potřebu uspořádat jednotlivé pastorační služby a jejich struktury tak, aby sloužily misijnímu poslání diecéze a aby na nich měli spoluúčast a za ně nesli zodpovědnost všichni věřící v diecézi (srov. [Vize: B 1 – B 3](#)).

Druhá neděle postní: Diecéze rozlišující cesty k misii

Evangelium: Mk 9,2-10 Proměnění Páně

Reflexe: „Proměna úsudků, představ a myšlenek, které přebývají v našich srdcích, probíhá společně s proměnou pastoračního a misijního působení.“ (SoS 11) Na hoře proměnění učedníci spatřili Ježíšovu slávu a byli pozváni mít účast na jeho dialogu s Mojžíšem a Eliášem a na jeho vlastní proměně. Jak mohu ve svém životě vnímat Boží přítomnost a nechat se proměnit?

Modlitba: Pane Ježíši, dej mi otevřené oči a srdce, abych rozpoznal(a) a vnímal(a) Tvoji slávu uprostřed našich rozhovorů a nechal(a) své srdce proměnit Tvým světlem.

Pondělí: Diecéze rozvíjející uspořádání odpovídající misijnímu poslání

Evangelium: „Kdo chce být mezi vámi první, ať je služebníkem všech.“ (Mk 10,44) „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni Božími syny.“ (Mt 5,9)

Reflexe: „Farnost není zaměřena na sebe, ale na poslání, a je povolána podporovat angažovanost mnoha lidí, kteří různými způsoby žijí a vydávají svědectví o své víře ve svém povolání a v sociální, kulturní a politické činnosti.“ (SoS 117) Jak můžeme přispět k takové proměně uspořádání naší diecéze a našich farností, komunit a společenství, která podporuje misii a společnou odpovědnost všech?

Modlitba: Dobrý Bože, pomoz nám rozvíjet takové církevní struktury, které podporují spoluúčast, službu a misijní nadšení všech křesťanů v diecézi.

Úterý: Diecéze s kompetentním a komunitním zajištěním služeb

Evangelium: „Komu bylo mnoho dáno, od toho se bude mnoho požadovat.“ (Lk 12,48) „Každý z vás ať slouží druhým tím darem, který přijal.“ (1 Petr 4,10)

Reflexe: Věřícím, „mužům i ženám, je třeba nabídnout více příležitostí ke spoluúčasti, a to i zkoumáním dalších forem služby a služby odpovídající pastoračním potřebám naší doby, v duchu spolupráce a diferencované spoluodpovědnosti“ (SoS 77). Jak mohu svými dary přispět k rozvoji misijních služeb v naší diecézi, které odpovídají dnešním potřebám?

Modlitba: Otče, uč nás rozvíjet naše dary a sloužit druhým s tvůrčí vynalézavostí. Dej nám citlivost k naslouchání potřebám dnešních lidí a odvahu k tvůrčímu zkoušení nových cest.

Středa: Diecéze s pružnými a podpůrnými pastoračními strukturami

Evangelium: „Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš.“ (Flp 2,5) „Moudrý člověk staví svůj dům na skále.“ (Mt 7,24)

Reflexe: „Změny v pojetí a způsobu prožívání vztahu k prostoru vyžadují přehodnocení farního uspořádání,“ které jí umožní „otevřít se novým formám pastorační služby, které berou v úvahu mobilitu lidí a ‚existenciální území‘, v němž se rozvíjí jejich život.“ (SoS 74) Jak můžeme přispět k tomu, aby pastorační struktury v diecézi byly upraveny tak, aby odpovídaly dnešním potřebám?

Modlitba: Dobrý Bože, dej nám moudrost přizpůsobit církevní struktury tak, aby sloužily Tvému lidu a podporovaly jeho misijní poslání uprostřed dnešních lidí, v podmínkách, ve kterých žijí.

Čtvrtek: Diecéze se spoluúčastí všech věřících na společném poslání

Evangelium: „Jako tělo je jedno a má mnoho údů, a všechny údy těla, ač je jich mnoho, tvoří jedno tělo, tak je to i s Kristem.“ (1 Kor 12,12) „Každý ať hledí nejen na své zájmy, ale také na zájmy druhých.“ (Flp 2,4)

Reflexe: „V modlitbě a v bratrském dialogu jsme poznali, že církevní rozlišování, péče o rozhodovací procesy a závazek k vykazatelnosti jednání a vyhodnocení výsledků našich rozhodnutí jsou postupy, kterými odpovídáme na Slovo, jež ukazuje cestu našeho poslání.“ (SoS 80) Jak mohu aktivně přispět k větší transparentnosti rozhodovacích procesů v diecézi?

Modlitba: Kriste, uč nás vnímat důležitost každého ve Tvém těle a ukazuj nám praktické cesty, jak přizvat všechny k účasti na společném poslání celé diecéze.

Pátek / sobota: Rezerva

Vracím se v rozjímání k tomu, co mě v předchozích dnech nejvíce oslovilo, nebo použiji texty ze dne, kdy jsem se k denní tiché chvíli nedostal(a). Mohu také spočinout v tiché vnitřní modlitbě a nechat do Božího srdce proudit cokoli, co je v mém srdci právě živé...

Třetí týden postní: CESTA OČISTY

Třetí postní týden nám staví před oči potřebu rozvíjet takové hospodaření s majetkem, které podporuje misijně zaměřené uspořádání diecéze, všem věřícím dává možnost mít spoluúčast na tomto hospodaření a vychází ze srdce chudého a svobodného (srov. [Vize: C 1 – C 3](#)).

Třetí neděle postní: Diecéze spravující majetek v duchu evangelia

Evangelium: Jan 2,13-25 Vyčistění chrámu

Reflexe: „Milosrdenství Boha, nejněžnějšího Otce, nám pokaždé umožňuje očistit svá srdce a pokračovat v naší cestě. To jsme si uvědomili, když jsme druhé zasedání zahajovali kající vigilií, při níž jsme prosili o odpuštění svých hříchů, cítili zahanbení za tyto hříchy, a když jsme vznášeli své přímlyvy za oběti zla ve světě.“ (SoS 6) Ježíš vyčistil chrám od těch, kdo ho znesvěcovali. Jak mohu dovolit Bohu, aby očistil můj vnitřní chrám – mé srdce, mé vztahy, společenství mé církve?

Modlitba: Ježíši Kriste, pomoz nám zbavit se všeho, co nás v našem osobním i církevním životě a praxi odvádí od Tebe, a uč nás žít v pravdě a čistotě srdce, které je svobodné od touhy zajišťovat naše misijní poslání prostředky neslučitelnými s evangeliem.

Pondělí: Diecéze rozvíjející hospodaření podporující misijní uspořádání

Evangelium: „Kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velkém.“ (Lk 16,10) „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům... Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“ (Mt 6,24)

Reflexe: „Vhodnou formou odpovídající místním podmínkám je zejména nutné zajistit (...) účinné zapojení Božího lidu, zejména kompetentních osob, do pastoračního a ekonomického plánování.“ (SoS 102) Jak můžeme jako místní církve v diecézi i jednotlivá farní společenství vést naše hospodaření tak, aby bylo odpovědné, spravedlivé a misijně zaměřené?

Modlitba: Dobrý Ježíši, pomoz nám spravovat svěšené materiální dary a finance s odpovědností a v souladu s Tvým posláním hlásat radostnou zvěst celému stvoření.

Úterý: Diecéze rozvíjející hospodaření sloužící a ekologické

Evangelium: „Hospodinova je země i to, co ji naplňuje, svět i ti, kdo v něm bydlí.“ (Žl 24,1) „Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život?“ (Mt 16,26)

Reflexe: Církev má podporovat „ekonomiku, které pečuje o lidi i planetu“ (SoS 56), přičemž „součástí evangelizačního poslání, které má církve žít a ztělesňovat v dějinách, je také závazek (...) ke spravedlivému a solidárnímu hospodářství a k integrální ekologii“ (SoS 151). Jak můžeme ve svém každodenním životě i ve společné službě přispět k tomu, aby hospodaření s majetkem sloužilo evangelijnímu poslání sloužit všem lidem a pečovat o celé stvoření?

Modlitba: Otče, nauč nás vnímat přírodu jako dar a vést naše hospodaření s materiálními zdroji a financemi v souladu s misijním posláním církve a s odpovědností za stvoření.

Středa: Diecéze rozvíjející hospodaření efektivní a transparentní

Evangelium: „Nechte své světlo zářit před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a oslavovali vašeho Otce v nebesích.“ (Mt 5,16) „Každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek; ale kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.“ (Mt 25,29)

Reflexe: „Vhodnou formou odpovídající místním podmínkám je zejména nutné zajistit (...) účinné fungování ekonomických rad (...) a přípravu a zveřejnění roční účetní závěrky, pokud možno ověřené externími auditory, která zajistí transparentnost správy majetku a finančních zdrojů církve a jejích institucí.“ (SoS 102) Jakými konkrétními způsoby můžeme v diecézi zajistit, že hospodaření církve bude efektivní, transparentní a přínosné pro celou komunitu?

Modlitba: Kriste, pomoz nám být příkladem spravedlnosti a odpovědnosti v nakládání s materiálními zdroji a financemi, které nám byly svěřeny, aby mohly sloužit evangeliu.

Čtvrtek: Diecéze rozvíjející hospodaření etické a prorocké

Evangelium: „Shromážďujte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde zloději nevykopávají a nekradou.“ (Mt 6,20) „Kdo je věrný v maličkosti, bude věrný i ve velkém.“ (Lk 16,10)

Reflexe: „V Božím srdci mají privilegované místo chudí, lidé na okraji společnosti a vyloučení, a tak je tomu i v církvi. V těchto osobách se křesťanské společenství setkává s tváří a tělem Krista, který se z bohatého, jímž byl, stal pro nás chudým, abychom my zbohatli z jeho chudoby (srov. 2 Kor 8,9). Církev je povolána být chudá s chudými (...).“ (SoS 110) Jakým způsobem můžeme ve svém životě i ve své komunitě provozovat takové hospodaření se svěřeným majetkem a financemi, které bude znamením Krista, který se pro nás stal chudým, abychom my zbohatli z jeho chudoby?

Modlitba: Nebeský Otče, uč nás, jak využívat materiální zdroje a finance, které máme k dispozici, ke službě druhým nezávislé na množství vlastněného majetku a ke svědectví o Tvém království.

Pátek / sobota: Rezerva

Vracím se v rozjímání k tomu, co mě v předchozích dnech nejvíce oslovilo, nebo použiji texty ze dne, kdy jsem se k denní tiché chvíli nedostal(a). Mohu také spočinout v tiché vnitřní modlitbě a nechat do Božího srdce proudit cokoli, co je v mém srdci právě živé...

Čtvrtý týden postní: CESTA NÁVRATU

Čtvrtý postní týden, již bez přímé návaznosti na témata sdílené vize diecéze, rozvíjí ve světle nedělního evangelia téma „návratu domů“ jako cesty Otcova svědectví o Ježíši, na kterém máme podíl i my.

Čtvrtá neděle postní: Návrat k Otci

Evangelium: Lk 15,1-3.11-32 Návrat k Otci

Reflexe: „Každý nový krok v životě církve je návratem ke zdroji, obnovenou zkušeností setkání se Zmrtvýchvstalým, jež prožili učedníci ve večeradle v předvečer velikonočních svátků.“ (SoS 1) Podobenství o marnotratném synu je pozváním k návratu do Otcovy náruče. Každý z nás v sobě nosí části obou synů – touhu po nezávislosti, ale i potřebu přijetí. Jakým způsobem dnes Bůh volá tebe? Co pro tebe znamená „návrat domů“? K jaké svobodě tě tento návrat osvobozuje?

Modlitba: Otče, děkuji Ti, že mě vždy čekáš s otevřenou náručí. Pomoz mi překonat strach z návratu a dát Ti své srdce, které bude nepokojné a nesvobodné, dokud nespočine v Tobě.

Pondělí: Návrat domů

Evangelium: Jan 4,43-54 Vrať se domů, tvůj syn je živ!

Reflexe: Královský služebník 1. slyší o Ježíši, 2. dává se do pohybu, 3. vytrvale jej prosí (v. 47.49). Jeho víra pak dozrává v uvěření Ježíšovu slovu a v novém dání se do pohybu (v. 50). Svého vrcholu a plodnosti pak dosahuje v uvěření celého jeho domu (tj. širší rodiny, v. 53). Návrat „domů“ není jen návratem k Otci, ale také uzdravujícím návratem k mým nejbližším, do mého vlastního „domu“, po osobním setkání s Ježíšem. Jak za Ježíšem „vycházím“ a jak se v síle tohoto setkání „vracím“?

Modlitba: Pane Ježíši, děkuji Ti za Tvé slovo života. Dej mi odvahu přijmout v něm Tvou uzdravující lásku a přinášet ji tam, kde je třeba.

Úterý: Dům milosrdenství

Evangelium: Jan 5,1-3a.5-16 Uzdravení u rybníku Bethesda

Reflexe: Rybník Bethesda (= „dům milosrdenství“) byl v Jeruzalémě místem shromažďování nemocných (jakési místní lázně), kteří věřili v zázračnou moc rozvířené vody. 38 let trvající nemoc a zcela bezvýchodná situace je pro Ježíše podnětem k navázání rozhovoru, který ústí do překvapivého uzdravení: uzdravující není voda, ale Ježíšovo slovo! Ježíš se ptá nemocného: „Chceš být zdrav?“ Je to otázka nejen fyzického, ale i duchovního uzdravení. Co v mém životě potřebuje Ježíšovu uzdravující moc? Kde mohu i já vstoupit do tohoto „domu milosrdenství“? Jak ke vstupu mohu pomoci druhým?

Modlitba: Dobrý Ježíši, děkuji ti, že mi otvíráš oči, abych Tě poznával(a) i tam, kde tě nečekám. Očisti moji víru od představ o magické účinnosti rituálů a daruj mi důvěru ve tvé slovo, které mě zve „domů“.

Středa: Doma u Otce

Evangelium: Jan 5,17-24 Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno

Reflexe: Dnešní část Ježíšovy řeči, navazující na uzdravení u Bethesdy, ukazuje neustálou důvěryplnou závislost Synova jednání na Otci, zahrnující neslýchanou výzvu věřit Ježíšovu slovu jako slovu Božímu (v. 24), ale i zaslíbení vlastnění věčného života skrze tuto víru. V „tuto hodinu“ můžeš být „doma u Otce“. Věříš tomu? Komu ze svého okolí můžeš o této své důvěře svědčit? Koho můžeš takto povzbudit ke společné důvěře v „návrat domů“, kterým je život ve vztahu Otce a Syna?

Modlitba: Ježíši Kriste, daruj mi důvěru ve Tvé slovo, které mi již teď a tady otvírá věčný život. A spolu s ní odvahu dělit se o ni s lidmi z mého okolí.

Čtvrtek: Průvodce na cestě

Evangelium: Jan 5,31-40 Sám Otec, který mě poslal, vydal o mně svědectví

Reflexe: Druhá část Ježíšovy řeči po uzdravení u Bethesdy vysvětluje Ježíšův synovský nárok. Může to dokázat? Může nás přivést „domů“? K soudnímu dosvědčení je vždy třeba odvolání se na jiné věrohodné autority. Oním „jiným“ svědkem (v. 32) je pro Ježíše (kromě Jana Křtitele, v. 35) sám Otec skrze Ježíši svěřené skutky (v. 36), osobní svědectví (v. 37) a svědectví Písem (v. 39). Kde se ty osobně otvíráš svědectví o Ježíši? Kde můžeš být, jako Jan Křtitel, „lampou hořící a svítící“ pro druhé?

Modlitba: Dobrý Ježíši, děkuji ti, že mohu tolika různými způsoby naslouchat Otcovu svědectví o Tobě. Naplň mě důvěrou, že na tomto svědectví vůči druhým mohu mít podíl i já.

Pátek / sobota: Rezerva

Vracím se v rozjímání k tomu, co mě v předchozích dnech nejvíce oslovilo, nebo použiji texty ze dne, kdy jsem se k denní tiché chvíli nedostal. Mohu také spočinout v tiché vnitřní modlitbě a nechat do Božího srdce proudit cokoli, co je v mém srdci právě živé...

Pátý týden postní: CESTA MILOSRDENSTVÍ

Pátý postní týden rozvíjí ve světle nedělního evangelia téma Božího milosrdenství darovaného všem lidem jako cesta do pravé svobody v Kristu a pro druhé.

Pátá neděle postní: Misera at Misericordia

Evangelium: Jan 8,1-11 Zůstali jen dva

Reflexe: Sv. Augustin v souvislosti s dnešním příběhem o setkání Ježíše s cizoložnou ženou píše: „Relicti sunt duo: misera et misericordia“ (= „Zůstali jen dva: ubohá a Milosrdenství“). Pro Ježíše není rozhodující čistě vnější poslušnost Zákonu, nýbrž odpověď srdce na dar lásky („Ani já tě neodsuzuji“) a nárok lásky („Jdi a už nehřeš“). Ježíš píše 2x do měkkého písku chrámové podlahy, zatímco na Sinaji bylo Desatero napsáno (také 2x) do tvrdých kamenných desek (jimž se podobají srdce farizeů). Je mé srdce spíše z kamene, nebo spíše z písku? Může Ježíš do něj psát prstem svého milosrdenství?

Modlitba: Milosrdný Ježíši, děkuji ti za Tvé milosrdenství, které nezná hranic. Nauč mě přijímat je s důvěrou a vděčností a v jejich síle pak vstát a jít milovat druhé tak, jak ty miluješ mě.

Pondělí: Milosrdné svědectví

Evangelium: Jan 8,12-20 Já jsem světlo světa

Reflexe: V dnešním úryvku je dále rozvinuté téma „svědectví“. Východiskem je v. 12 („Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“), kde Ježíš zjevuje sám sebe jako „světlo světa“ a zve nás k následování. Toto svědectví zahrnuje radikální milosrdenství (srov. v. 15: „Vy usuzujete po lidsku, já neposuzuji nikoho“, jehož komentářem je včerejší úryvek o cizoložné ženě Jan 8,1-11). Vrcholem tohoto svědectví je ale vztah Ježíše s Otcem (v. 16: „Jsem já a Otec, který mě poslal.“), do kterého Ježíš zve své učedníky, aby na něm měli podíl. Svědectví tomuto světu je vždy hluboce milosrdné a zvoucí k účasti na vztazích. Kde má takovéto svědectví prostor v mém životě?

Modlitba: Dobrý Ježíši, děkuji ti za svědectví Tvého milosrdenství a vztahu s Otcem. Uč i mě milosrdné neodsuzující a přijímající lásce, která zve k účasti na proměňujících vztazích ve společenství ostatních.

Úterý: Šance pro každého

Evangelium: Jan 8,21-30 Až povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že jsem to já

Reflexe: Dnes pokračuje vrchol sporu s farizeji svojí druhou částí a „mnozí“ jsou znovu osloveni a uvěří (v. 30). Sami farizeové jsou však postaveni před tvrdé varování: jestliže neuvěří, že Ježíš je vším, co o sobě hlásá (srov. „já jsem“ - viz v. 24.28.58), zemrou „ve svém hříchu“, ve své zatvrzelosti. Při všech varováních se však farizeům dostane i zvláště silného zaslíbení – mají ještě šanci uvěřit po „povýšení Syna člověka“ (v. 28), po Kristově smrti a vzkříšení. Ježíš dává šanci i tam, kde se zdá, že žádná není. Jsou ve tvém okolí lidé, kterým už žádnou šanci nedáváš? Pokud ano, co to pro tebe znamená?

Modlitba: Pane Ježíši, děkuji ti, že dáváš šanci úplně každému člověku. Prosím o pokoru přiznat si, když se osobně vůči této šanci uzavírám a jsou v mém životě lidé, které jsem odepsal(a).

Středa: Pravdivé milosrdenství

Evangelium: Jan 8,31-36 Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodní

Reflexe: „Mnozí“ v Ježíše „uvěřili“ (viz včerejší evangelium v. 30), avšak víra neznámá jen okamžitý pozitivní postoj. Víra je cestou k osvobození skrze pravdu na základě vytrvání (dosl. „zůstávání“) v jeho slovu, cestou učenictví (srov. v. 31). „Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí“ (v. 32). Na cestě takového víry jde o základní rozhodnutí: pravda a svoboda, nebo lež a otroctví; učenictví a následování, nebo zafixované představy a smrt v hříchu. Co si ve svém životě vybíráš ty?

Modlitba: Otče milosrdenství, děkuji ti, že mohu zůstávat ve Tvém slově a nechat se postupně Tvoji pravdou uvádět do svobody Tvého syna, tvé dcery. Posiluj mou důvěru, rozhodnost a věrnost.

Čtvrtek: Odmítané milosrdenství

Evangelium: Jan 8,51-59 Váš otec Abrahám zajásal, že spatří můj den

Reflexe: Zde jde již naplno o ukázání cesty k věčnému životu, nyní vyjádřené „zachováním slova“ Ježíšova, které vede k tomu, že člověk „neuvidí smrt navěky“ (srov. v. 51). Takovýto příslib je ovšem pro farizeje nestravitelný. Jak může obyčejný člověk darovat druhému věčný život? Co ze sebe dělá (v.53)? Ježíšova odpověď pak znovu staví na jedinečném vztahu s Otcem (jehož „slovo Ježíš zachovává“, v. 55), na odvolání se na Abraháma (srov. v. 56) a na zvěstování své věčné existence (srov. v. 58: „já jsem“). Reakce? Stupňující se odmítnutí. Ani takto jasné a výslovné hlásání Ježíšovy identity nemusí přinést „misijní úspěch“. Naopak vyvolává odpor. Jak ty osobně zacházíš se zkušeností neúspěchu v misii?

Modlitba: Milosrdný Ježíši, děkuji ti, že s námi neseš situace odmítnutí, neúspěchu, bezradnosti, kudy dál. Nauč nás rozeznávat, kdy je tento neúspěch způsoben naším nemilosrdným postojem a pokřivenými vztahy mezi sebou navzájem, a kdy je ovocem jasného hlásání Tvého vztahu s Otcem a Tvého poslání.

Pátek / sobota: Rezerva

Vracím se v rozjímání k tomu, co mě v předchozích dnech nejvíce oslovilo, nebo použiji texty ze dne, kdy jsem se k denní tiché chvíli nedostal. Mohu také spočinout v tiché vnitřní modlitbě a nechat do Božího srdce proudit cokoli, co je v mém srdci právě živé...

Svatý týden: CESTA SPRAVEDLNOSTI

Šestý postní týden, tzv. „svatý týden“, rozvíjí ve světle evangelia Květné neděle téma Boží spravedlnosti tváří v tvář našemu zapření a naší zradě. V plzeňské katedrále bude na Květnou neděli od 15 hod. slavena Kající modlitební vigilie, při které budeme vyznávat některé z hříchů, pokřiveností a nemocí naší diecéze (srov. [Kající modlitební vigilie](#)). Pondělní až středeční rozjímání mohou posloužit jako rozvinutí tohoto postoje kajícího a prosby za uzdravení.

Květná neděle: Zrada a zapření

Evangelium: Lk 22,14-23.31-33.54-62 Jidášova zrada a Petrovo zapření

Reflexe: Již při poslední večeři je Ježíš vystaven předzvěsti zrady jednoho ze svých učedníků (srov. v. 14-23) a zapření druhého (srov. v. 31-33), které pak bude dovršeno v zahradě (srov. v. 54-62). Ježíšovou reakcí na tyto chmurné stíny je vytrvalé pokračování v cestě, láskyplná péče o ty, které na této cestě potkává (učedníci, Petr, Jidáš, vojáci, Šimon z Kyrény, ženy jeruzalémské, dva zločinci), a důvěryplný rozhovor s Otcem (srov. Lk 22,42-45; 23,46). Takto tedy vypadá božská spravedlnost (viz setníkovo vyznání pod křížem: „Tento člověk byl skutečně spravedlivý“, Lk 23,47). Co to znamená pro moji osobní cestu? Co to znamená pro naši společnou cestu v naší vlastní komunitě, farnosti, diecézi?

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, děkujeme ti za tvoji cestu kříže, která je pro nás znamením božské spravedlnosti. Daruj nám, prosíme, srdce toužící po této spravedlnosti v našich životech a v naší společné službě druhým.

Pondělí: Něžná spravedlnost

Evangelium: Jan 12,1-11 Marie pomazává Ježíšovy nohy

Reflexe: Pro Jana má zvláštní význam, že pomazání bylo „šest dní před Velikonocemi“ (v. 1), tj. v pátek 10. nisanu: Jako by se Ježíš, beránek bez vady (srov. Ex 12,3.6), u svých blízkých přátel připravoval na svoji nastávající paschu. Vůně šířící se v domě se často vykládá symbolicky (srov. 2 Kor 14nn; Ef 5,2). Avšak u Jana

pravděpodobně nejde o „pohřební pomazání“, protože Marie zbytek olej uchovala k Ježíšovu pohřbu (srov. v. 7), ani o „královské pomazání“ (pomazány jsou nohy, ne hlava), ale o prostý čin přátelské lásky (protikladem je pak zjištěný postoj Jidášův). Jak mohu i já, podobně jako Marie z Betánie, prokazovat lásku k Ježíši – Božímu Beránku – ve svých skutcích? Co je „olejem“ našich vztahů?

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, děkujeme Ti, že si necháváš pomazat nohy svými přáteli. Nauč nás podobně vzájemné službě jeden druhému ve společenství učedníků a učednic, které se s Beránkem Božím vydává na cestu božské spravedlnosti.

Úterý: Spravedlivá věrnost

Evangelium: Jan 13,21-33.36-38 Předpověď Jidášovy zrady a Petrova zapření

Reflexe: Motiv Jidášovy zrady, který ve včerejším evangeliu zazněl jen mimochodem, se dnes rozezná již jako hlavní téma. Jidáš, který si ještě před chvilkou nechal Ježíšem mýt nohy (srov. Jan 13,10b.11.18), je nyní symbolicky označen a zarmouceným Ježíšem je poslán pryč – symbolicky do noci (v. 30; i uprostřed utrpení zůstává Ježíš u Jana pánem situace). Tím začala Ježíšova „hodina“ oslavení (= smrti a vzkříšení). Musí do ní jít zcela sám. Každý z učedníků, i samotný Petr, nese v srdci také nevěrnost a zradu (v. 36–38). Co mně pomůže, abych odolal(a) pokušení zrady v malých věcech svého života? Jak mohu důvěřovat v Ježíšovu věrnost, když nakonec neodolám a zapřu či zradím? Jak tuto Ježíšovu cestu „božské spravedlnosti“ zvěstovat tváří v tvář zapření či zradě druhých?

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, děkujeme Ti za tvoji věrnost, citlivost a milosrdenství na cestě Tvé „božské spravedlnosti“. Pomoz nám být věrnými ve všem, co nám svěřuješ, a pravdivě milosrdnými vůči druhým, když selhávají.

Středa: Věrnost navzdory

Evangelium: Mt 26,14-30 Jidášova zrada

Reflexe: Ještě jednou se dnes v liturgii objeví motiv Jidášovy zrady, tentokrát v podání Matoušova evangelia. 30 stříbrných je cena za otroka (srov. Ex 21,32). Hodina poslední večeře je zastíněna smutkem z Jidášovy zrady (nejde zde o konečné hodnocení Jidášovy spásy či zavržení, ale o zdůraznění velikost lidské svobody, která je schopna volit i proti Bohu). Ježíš jde svoji cestu „božské spravedlnosti“ skrze vydání se druhým při poslední večeři (srov. v. 26-28) důsledně až ke kříži ne proto, že jej Jidáš zradil, ale proto, že „jeho čas je blízko“ (v. 18). Co mně pomůže, abych mohl(a) tváří v tvář této temnotě „zpívat chvalozpěv“ a pokračovat s Ježíšem na Olivovou horu (srov. v. 30)?

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, děkuji Ti, že znáš hloubku lidského srdce a že jsi svolil pít kalich smlouvy až do dna. Dej mi na této cestě s Tebou odvahu k poctivosti, opravdovosti a důvěře.

Velikonoční triduum: CESTA ŽIVOTA

Texty k denním tichým chvílím na dny velikonočního tridua nabízejí podněty k propojení Božího slova s liturgickým slavením jednotlivých obřadů velikonočního tridua.

Zelený čtvrtek: Mytí nohou

Evangelium: Jan 13,1-15 Ježíš myje učedníkům nohy

Reflexe: V dnešním textu a večer při mši na sebe nech působit scénu ve večeradle a prožij, že jsi jedním z učedníků, kterým Ježíš umývá nohy (v. 5), jedním z učedníků, které miluje „až do krajnosti“ (v. 1),

jedním z učedníků, kterým chce dát právě o těchto Velikonocích svůj „podíl“ na plnosti života (v. 8), ale také „příklad“, abys jednal(a) jako on (v. 15). Jak můžeš dnes někomu „umýt nohy“ ve službě lásky?

Modlitba: Ježíši, který nám myješ naše nohy, nauč nás být pokornými služebníky a služebnicemi navzájem a společně každému, koho na své cestě potkáme a ke komu nás pošleš.

Velký pátek: Uzdravující utrpení

Evangelium: Jan 18,1–19,42 Ježíšovo utrpení a smrt

Reflexe: Půst dnešního dne nemá být nepříjemnou povinností, ale má ti umožnit ve svobodě od věcí nepotřebných i potřebných vidět hlouběji Krista povýšeného na kříž. Ve světle čtvrté „písně o Hospodinově služebníkově“ (1. čtení obřadů Velkého pátku; Iz 52,13 – 53,12) si všimni a do hloubky prožij především tři důležité věci: to vše se stalo „pro tebe“; to vše ti přineslo obrovské požehnání (srov. symbol krve a vody tryskající z Kristova boku; Jan 19,34); to vše ti již bylo zdarma darováno.

Modlitba: Ježíši, který pro nás umíráš na kříži, daruj mi důvěru v uzdravující moc Tvého utrpení a ochotu zůstat na této cestě s tebou.

Bílá sobota: Ticho říše stínů

Evangelium: Mt 27,57-66 Ježíšův hrob

Reflexe: Udělej si i ty dnes den ticha. Napodob ženy, které to „všechno viděly“ (v. 49.55) a „zachovaly sváteční klid“ (dosl. „šabat“ - spočinutí). Člověk potřebuje ticho, aby mohl do hloubky prožít, že Kristus sestupuje i do jeho „říše stínů“, do jeho „pekla“, do jeho temnoty, slabosti a bezmoci („mezi mrtvé“, jak vyznává liturgie). Už zde však září předzvěst vzkříšení (v. 54 zní doslova: „šabat již začínal zářit“).

Modlitba: Ježíši, který sestupuješ do mé osobní „říše stínů“ a vyvádíš odtud „zajaté“ části mého života, dej mi trpělivost v čekání na osvobozující působení tvého vzkříšení.

Vigilie Zmrtvýchvstání: Hloubka radosti

Evangelium: Lk 24,1-12 Prázdny hrob

Reflexe: Při slavení této nejdůležitější liturgické slavnosti celého křesťanského roku, na počátku nesené symbolikou světla zahánějícího temnotu noci, se pak nech starozákonními čteními vtáhnout do dramatu dějin spásy vrcholícího ve velikonočním „aleluja“ a ve zvěsti o Kristově vítězství nad smrtí. Poté, při křestní bohoslužbě, prožij obnovu svého křtu a vyslov své „NE“ hříchu a „ANO“ novému životu v tobě. Jako zpečetění Kristovy věčné smlouvy s lidmi (s tebou!) a předchutí plného příchodu Božího království pak slav eucharistickou hostinu a sdílej z ní se pomalu rodící tichou radost s druhými.

Modlitba: Ježíši, který jsi přemohl smrt, děkuji Ti za dar nového života. Dej mi sílu žít z hloubky této radosti každý den a nechat ji postupně rozlévat do všech mých vztahů a do celé mé služby.

Velikonoční oktáv: CESTA NADĚJE

První týden velikonoční, tzv. „velikonoční oktáv“, může být završením celé postní cesty, může ale být také použit samostatně. Čerpá z úvodů k jednotlivým kapitolám závěrečného dokumentu synody o synodalitě [Za církev synodální: společenství, spoluúčast, poslání](#) (zkratka SoS; ke stažení na synoda.bip.cz/SoS) a může posloužit také jako modlitební uvedení do četby celého dokumentu. Biblické texty jsou vybrané s ohledem na úvody těchto kapitol a zároveň sledují janovská evangelia vybraná v liturgii na jednotlivé dny velikonočního oktávu.

Neděle velikonoční: Srdce synodality

Evangelium: „Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval.“ (Jan 20,1–2)

Reflexe: „Ve velikonočním ránu pozorujeme tři učedníky: Marii Magdalskou, Šimona Petra a učedníka, kterého Ježíš miloval. Každý z nich hledá Pána svým vlastním způsobem, každý má vlastní roli v tomto úsvitu naděje (...). Jejich vzájemná provázanost je ztělesněním srdce synodality.“ (SoS 13) Ke komu ze svých bratrů a sester, kteří jsou vůči mně v pozici autority, se dnes rozběhnu já? Nebo, pokud jsem v pozici autority, jak přijmu ty, kteří se ke mně rozběhnou?

Modlitba: Vzkříšený Kriste, děkuji ti za mé osobní povolání. Děkuji ti, že mohu na této cestě naděje běžet spolu se svými bratry a sestrami, vzájemně se s nimi doplňovat a přinášet jim, cos mi daroval.

Pondělí velikonoční: Proměna autority

Evangelium: „Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevesel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna (...). Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil.“ (Jan 20,3-9)

Reflexe: „Autorita pastýřů je specifickým darem Ducha od Krista jako Hlavy za účelem budování celého těla církve“ (...). Synodalita nabízí ‚nejvhodnější interpretační rámec pro chápání samotné hierarchické služby‘ a uvádí do správné perspektivy mandát, který Kristus v Duchu svatém svěřuje pastýřům. Synodalita proto vybízí celou církev, včetně těch, kteří vykonávají autoritu, ke konverzi a reformě.“ (SoS 33) Jak svěřená autorita (Petr), tak i vnímavost lásky (druhý učedník), jsou darem téhož Ducha. Jak se tato vzájemná odkázanost autority a charismatu projevuje ve tvém okolí? Co ty osobně můžeš udělat pro to, aby tento „společný běh“, kde každý má svoji jedinečnou roli a každý někdy „vede“, sloužil k tomu, aby mnozí další „viděli a uvěřili“?

Modlitba: Vzkříšený Kriste, děkuji ti za dar tvého Ducha, který do církve vylévá hierarchické i charismatické dary tak, abychom společně v nejrůznějších rolích mohli být znamením naděje pro tento svět. Děkuji Ti za tento „společný běh“ i za to, že se při něm můžeme navzájem doplňovat a vést.

Úterý velikonoční: Proměna srdce

Evangelium: „Marie stála venku u hrobky a plakala (...). Ježíš jí řekl: ‚Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?‘ Ona myslela, že je to zahradník (...). Ježíš jí řekl: ‚Marie!‘ Ona se k němu obrátila a zvolala hebrejsky: ‚Rabbuni!‘ – to znamená ‚Mistře‘. Ježíš jí řekl: ‚Nezadržuj mě! Neboť ještě jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratrům (...).‘“ (srov. 20,11-18)

Reflexe: „Maria zůstává v zahradě, je oslovena jménem, poznává Pána, který ji posílá, aby oznámila jeho zmrtnýchvstání celému společenství učedníků. Proto ji církev uznává jako apoštolku apoštolů.“ (SoS 13) Proměna našich vzájemných vztahů, ke které setkávání se Vzkříšeným směřuje, předpokládá proměnu srdce každého z nás. A ta se děje v hloubce naší největší opuštěnosti, v rozhovoru se Vzkříšeným, který do ní vstupuje. Co mu chceš dnes říct?

Modlitba: Můj Mistře, děkuji Ti, že i mě oslovuješ jménem. Děkuji, že znáš i moji opuštěnost, smutek a pláč. Děkuji Ti, že mně i přesto důvěřuješ. Děkuji, že i dnes mohu jít ke svým bratřím a sestrám a s Tebou uprostřed nechat proměňovat naše vztahy a objevovat naše společné poslání.

Středa velikonoční: Proměna vztahů

Evangelium: „Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženeček, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: ‚Půjdu lovit ryby.‘ Odpověděli mu: ‚I my půjdeme s tebou.‘ (Jan 21,2–3)

Reflexe: „V noci na břehu (Tiberiánského jezera) zaznívá dialog (prvních učedníků): ‚Půjdu lovit ryby.‘ ‚I my půjdeme s tebou.‘ Tak začalo také (naše) synodální putování. Vyslechli jsme pozvání Petrova nástupce a přijali jsme je, vydali jsme se na cestu s ním a za ním. Společně jsme se modlili, přemýšleli, namáhali se a vedli dialog. Především jsme však zakusili, že tím, co ožívuje církev a vdechuje život jejím strukturám, jsou vztahy. Misijní synodální církev potřebuje obnovit toto obojí.“ (SoS 49) Nutná proměna církevních struktur předpokládá osobní proměnu vztahů. Ke zvěstování Vzkříšeného jsem povoláni společně. Kdo je dnes tvůj „autoritou“, tvým „blížencem“, tvým „galilejcem“? Kdo jsou tví „sourozenci“, kdo jsou tví „ostatní“? Kde máte své „jezero“?

Modlitba: Pane Ježíši, děkuji ti, že mám kolem sebe bratry a sestry, se kterými mě pojí společný životní prostor i společné úkoly. Děkuji Ti, že v těchto každodenních starostech můžeme být společně. Děkuji Ti za naši rozmanitost i za to, že právě do ní toužíš vstupovat jako Vzkříšený.

Čtvrtek velikonoční: Proměna procesů

Evangelium: „Ježíš se jich zeptal: ‚Dítky, nemáte něco k jídlu?‘ Odpověděli mu: ‚Nemáme.‘ On jim řekl: ‚Hodte síť na pravou stranu lodi, a najdete.‘ Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb.“ (Jan 21,5–6)

Reflexe: „Rybolov nepřinesl úlovek a nastal čas vrátit se na břeh. V tu chvíli se ozývá hlas, důvěryhodný hlas, který vyzývá učedníky k něčemu, co by sami neudělali, a tak poukazuje na možnost, kterou jejich oči a mysl nedokázaly vnímat (...). V průběhu synodálního procesu jsme se snažili tomuto hlasu naslouchat a přijmout, co nám říká. V modlitbě a v bratrském dialogu jsme poznali, že církevní rozlišování, péče o rozhodovací procesy a závazek k vykazatelnosti jednání a vyhodnocení výsledků našich rozhodnutí jsou postupy, kterými odpovídáme na Slovo, jež ukazuje cestu našeho poslání.“ (SoS 79) Kde ve svém okolí vnímám potřebu proměny způsobů rozhodování, způsobů „vydávání počtu“ z toho, co děláme, či způsobů vyhodnocování toho, jak se nám to daří? Kde vnímám možnost na této proměně spolupracovat osobně?

Modlitba: Otče, děkuji ti, že skrze proměnu našich srdcí a vztahů chceš proměnit i způsoby našeho rozhodování a naší spolupráce na společném poslání být svědky Tvého Syna Ježíše. Děkuji Ti, že na tom mohu mít i já účast.

Pátek velikonoční: Proměna struktur

Evangelium: „Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: ‚Pán je to!‘ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán (...), skočil do moře. Ostatní učedníci dojeli s lodí (...) a táhli síť s rybami (...). Šimon Petr

vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich sto třiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla.“ (Jan 21,7-8.11)

Reflexe: „Všichni spolupracují na tažení sítí a Petr má zvláštní úlohu (...). Každý má svůj přesný úkol; odlišný, ale koordinovaný s úkolem ostatních. Taková je synodální církev, tvořená vazbami spojujícími se ve společenství a prostorem pro rozmanitost všech lidí a každé kultury. V době, kdy se mění zkušenost oblastí, v nichž je církev zakořeněna a v nichž putuje, je třeba novými formami rozvíjet výměnu darů a tvorbu vazeb, které nás spojují.“ (SoS 109) Jak máte ve vaší farnosti či komunitě rozděleny role? Kdo, za co a komu je zodpovědný? Jak toto uspořádání slouží vašemu společnému misijnímu poslání? Je třeba něco změnit?

Modlitba: Pane, děkuji ti, že nám důvěřuješ, že vzájemnost našich bratrských a sesterských vztahů se bude odrážet i v uspořádání našich rolí a zodpovědností. A díky, že nás učíš, jak toto uspořádání postupně přetvářet tak, aby bylo srozumitelné a účinné i v dnešní společnosti.

Sobota velikonoční: Proměna zranění

Evangelium: „Stanul mezi nimi a řekl: ‚Pokoj vám!‘ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.“ (Jan 20,19–20)

Reflexe: „Při rozjímání o Vzkříšeném si připomínáme, že jsme ‚byli pokřtěni v jeho smrt‘ (Řím 6,3). Viděli jsme stopy jeho ran, proměněné novým životem, ale navždy vryté do jeho lidství. Tyto rány nadále krvácejí v tělech mnoha bratří a sester i kvůli našim hříchům.“ (SoS 2) Den před závěrem naší cesty nám Vzkříšený staví před oči své proměněné rány. Které rány dnešního světa ve svém okolí vnímám jako stále krvácející, volající po proměně skrze rány Kristovy?

Modlitba: Ukřižovaný a vzkříšený Kriste, děkuji ti, že naděje Tvého vzkříšení touží prozářit i tyto bolesti a temnoty dnešního světa. Děkuji Ti, že na tom mohu mít spolu se svými bratřími a sestrami účast.

Druhá neděle velikonoční: Proměna poslání

Evangelium: „Znovu jim řekl: ‚Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.‘ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: ‚Přijměte Ducha svatého!‘“ (Jan 20,21–22)

Reflexe: „Navečer velikonoční neděle dává Kristus učedníkům spásonosný dar svého pokoje a činí z nich účastníky svého poslání. Jeho pokoj je plností života, harmonickým vztahem s Bohem, s bratry a sestrami a se stvořením. Posláním, které Kristus předává svým učedníkům, je hlásat Boží království a nabízet milosrdenství a lásku Otce každému člověku bez výjimky. Toto křehké gesto doprovázející slova Zmrtvýchvstalého připomíná, co Bůh učinil na počátku. Nyní, ve večeradle, s dechem Ducha svatého začíná nové stvoření; rodí se Boží lid učedníků-misionářů.“ (SoS 104) Jak toto setkání se Vzkříšeným ovlivní tvé osobní poslání? Co setkání se Vzkříšeným znamená pro tvé společné poslání (společenství, komunita, farnost, diecéze, církev)?

Modlitba: Můj Pane Ježíši, Kriste, děkuji ti za Tvůj pokoj, za Tvého Ducha, i za Tvé poslání, které mně nově svěřuješ. Děkuji Ti, že i v naší diecézi nově tvoříš svůj lid učedníků-misionářů.

Děkuji Ti za Tvoji důvěru v nás.

Společně s nadějí
Život v Kristu uprostřed dnešní reality